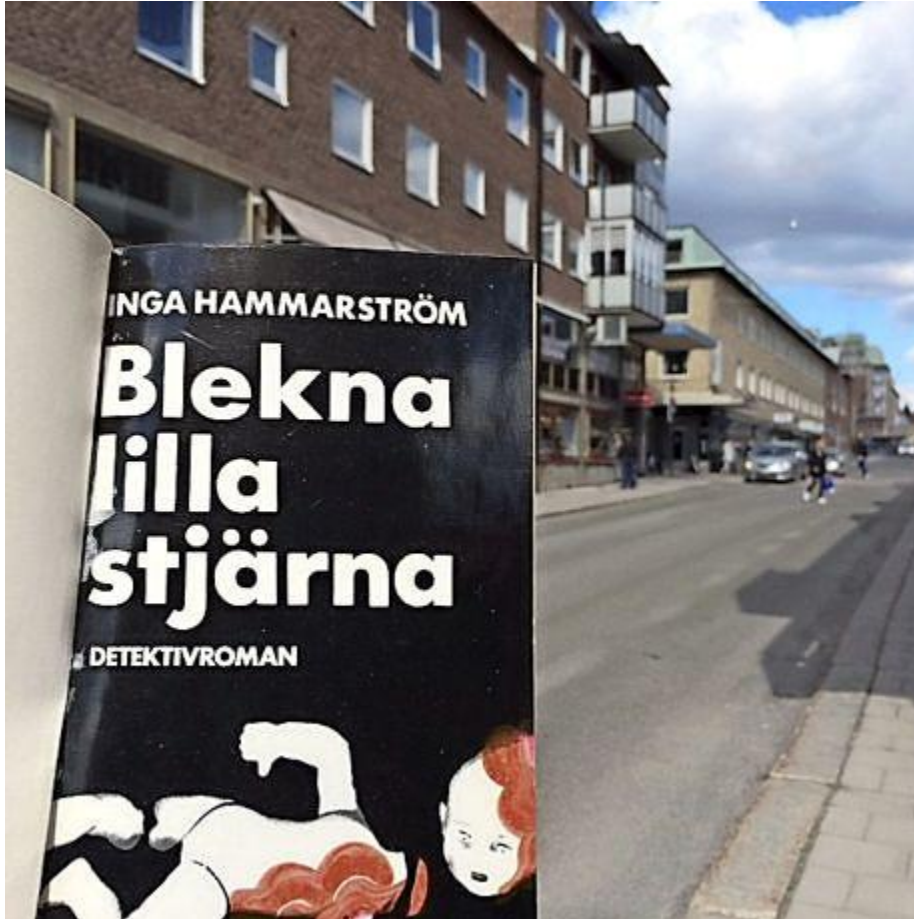

Inga Hammarström
Skellefteås bortglömda deckardrottning

Eftersom det var Bonniers som gav ut både "Hur blev hon stum?" och "Blekna lilla stjärna" så slänger jag iväg ett mejl till deras pressavdelning. Inget svar. Tyst som i graven.

Skeppargatan. Här bodde hon och här skrev hon, med utsikt över gatan.

Jag vill veta mer om deckarförfattaren Inga Hammarström som för 50 år sedan, i april 1966, bodde på Skeppargatan 9 i Skellefteå. Som inledde sin andra detektivroman (hon skrev bara två) såhär: "En poliskommissarie med sorgflor på stämbanden ringde tidigt i ottan och talade om att jag blivit mördad". Som bjöd Norrans reporter på ett stopp öl.

I mina arbetsuppgifter ingår att skriva notiser om vad som skrevs i tidningen för 25 och 50 år sedan. Ett jobb späckat med aha-upplevelser och att hitta artikeln om en bortglömd, lokal, deckarförfattare var som att hitta guld.

Den som vill få tag på hennes böcker måste anstränga sig. Biblioteket har dem inte. Däremot fanns de i en biblioteksdepå på annan ort och några dagar senare har jag dem i min hand. På följesedeln står en viktig faktauppgift: "Hammarström, Inga, 1928-1997".

Skickar iväg ett nytt mejl, till museet, och får svar. Hon föddes i Stockholm och dog i Landskrona, arbetade som telegrafist en tid och bodde även i Växjö och Lammhult.

Inga skrev inte bara deckare, hon skrev om mat också, i Ica-kuriren. När artikeln skrevs hade hon nyligen kommit hem från Frankrike och höll just på att packa för att dra iväg till Italien.

Inga skrev inte bara deckare, hon skrev om mat också, i Ica-kuriren.

Spåren efter Inga är svårfunna, men till slut hittar jag ett handfast, på lagret hos antikvariat Nordbok. "Hur blev hon stum? gavs ut på Albert Bonniers boktryckeri 1966. Det häftade exemplaret har en handskrivna dedikation på försättsbladet: "Till vännerna Birgit och Torsten med vänlig hälsning från författaren. Inga Hammarström".

Det dyker upp ett spekulativt spår på nätet. En som kallar sig Bertilius har slagits av Ingas målade språk och lägger fram en teori – att hon skrev under pseudonym för en mera känd (manlig) författare.

Det enda som är riktigt säkert, det är att hennes person- och miljöskildringar andas genuint 60-tal. Sedan får andra tro vad de vill. Intressantast och mest läsvärd är bok nummer två, där handlingen är förlagd till en anonym småstad i Västerbotten. Är det Skellefteå, årgång 1966, hon beskriver? Vad säger Inga själv?

"Tja, det är en liten stad med trähusbebyggelse i kanterna. Där finns ett populärt skidberg där det är inne att träffas. Men det stämmer väl på de flesta norrländska städer?"

<http://norr.se/livsstil/kronikor-livstil/inga-hammarstrom-skellefteas-bortglomda-deckardrottning-588851>

